

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การทดลองใช้บทเรียนแบบโปรแกรมกับนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน นี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ที่มุ่งศึกษาผลของการใช้บทเรียนแบบโปรแกรมกับนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง กลาง และต่ำ โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมบทเรียนที่จะใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ใช้บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง " พังก์ชันตรีโกณมิติ " ของนิคม สยังกุล โดย ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1.1 พิจารณาบทเรียนที่จะนำมาทดลองใช้

1.2 ติดต่อขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อคัดลอกบทเรียนมาใช้ในการวิจัย

1.3 จัดพิมพ์บทเรียนแบบโปรแกรม¹ พร้อมทั้งแบบสอบ² ก่อนและหลังการเรียนบทเรียน เพื่อใช้สอนกลุ่มตัวอย่างประชากร

2. การสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม ผู้วิจัย

¹ รายละเอียดในภาคผนวก จ

² รายละเอียดในภาคผนวก ง

ได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นขึ้น โดยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลเพื่อสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่างๆ ได้แก่

- แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้ ของ อุตุมพร ทองอุไทย¹
- ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ของ สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ บุญธรรม กิจปรีกามวิสุทธิ์²
- บทเรียนสำเร็จรูปและเครื่องช่วยสอน ของ ปรัชญา ใจสอาด³
- การทดลองสอนวิชาตรีโกณมิติโดยการใส่บทเรียนโปรแกรม ของ พิทักษ์ เสงี่ยมสิน⁴
- Teaching Machines and Programmed Instruction by Edward B. Fry⁵

2.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใส่บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง " ฟังก์ชันตรีโกณมิติ " โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามแบบเติมค่าและแบบตรวจคำตอบ (Completion and Check-Lists) เพื่อทราบสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ

¹อุตุมพร ทองอุไทย, แบบสอบถาม : การสร้างและการใช้ (กรุงเทพฯ : สมานมิตรการพิมพ์, 2520).

²สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ และ บุญธรรม กิจปรีกามวิสุทธิ์, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2521).

³ปรัชญา ใจสอาด, บทเรียนสำเร็จรูปและเครื่องช่วยสอน (ลพบุรี : หัดดโกศลการพิมพ์, 2522).

⁴พิทักษ์ เสงี่ยมสิน, " การทดลองสอนวิชาตรีโกณมิติโดยการใส่บทเรียนโปรแกรม " (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520).

⁵Edward B. Fry, Teaching Machines and Programmed Instruction (New York: McGraw-Hill Book Co., 1963).

3. การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร

3.1 สุ่มตัวอย่างประชากรจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2522 ของวิทยาลัยครูสุรินทร์ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 120 คน

3.2 นำระดับคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2522 ของนักศึกษา 120 คน มาพิจารณาแบ่งเป็นกลุ่มผลสัมฤทธิ์สูง กลาง และต่ำ กลุ่มละ 40 คน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลภายหลังการทดลอง

4. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทำการทดลองสอนด้วยตนเองทั้งหมด โดยดำเนินการทดลองดังนี้

4.1 ติดต่อขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนกลุ่มตัวอย่างประชากร เพื่อขอชั่วโมงสอนและเวลาเรียนทำการทดลองในห้องเรียนวันละ 2 คาบๆละ 50 นาทีเป็น เวลา 5 วัน ติดต่อกัน

4.2 ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน ด้วยแบบสอบวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องฟังก์ชันตรีโกณมิติ ซึ่งมีระดับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบทั้งหมดเท่ากับ 0.93

4.3 ดำเนินการสอนแก่กลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ด้วยกิจกรรม วิธีการและสภาพแวดล้อมที่เหมือนกัน คือ

- แจกบทเรียนแบบโปรแกรมที่จัดพิมพ์ไว้ให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ
- ในวันแรก ผู้วิจัยได้อธิบายวิธีการใช้บทเรียนแบบโปรแกรมตามคำแนะนำที่มีในบทเรียนที่แจกให้ เมื่อนักเรียนเข้าใจแล้วจึงให้ทุกคนเริ่มเรียนรู้อย่างตนเองจากบทเรียนแบบโปรแกรม
- ผู้วิจัยควบคุมชั้นเรียนตลอดเวลา เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหาเป็นรายบุคคล

4.4 ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างภายหลังการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามเนื้อหาแบบสอบวิชาคณิตศาสตร์ ชุดเดียวกัน

4.5 ใ้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความถี่เห็นที่สร้างขึ้น

4.6 นำักรั้การคำัตอบทั้งหมั้มาตรวจใ้ห้คะแนน และรวบรวมขั้มูลนำัไปใ้วิเคราะห์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ขั้มูล

5.1 การวิเคราะห์ขั้มูลจากผลการสอบ¹

นำัผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการใ้เรียนมาหาค่ามั้ชฌิมาเลขคณิตโดยใ้สูตร²

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} คื้ ค่ามั้ชฌิมาเลขคณิต

x คื้ ขั้มูลหรือคะแนนของแต่ละคน

n คื้ จั้นวนคนในกลุ้

แล้วใ้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบค่ามั้ชฌิมาเลขคณิตของผลต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการใ้เรียนของนักเรียน 3 กลุ้ โดยใ้สูตรคังนี้³

$$F = \frac{MS_b}{MS_w} \quad \left(\text{หรือ} \quad \frac{SS_b / df}{SS_w / df} \right)$$

เมื่อ F คื้ อัตราส่วนเอฟหรืออัตราส่วนความแปรปรวนของฟิเชอร์ (Fisher's Variance Ratio)

MS_b คื้ ค่าเฉลี่ยของผลต่างกำลังสองระหว่างกลุ้ (Between Groups)

¹ คุ้รายละเอียดในภาคผนวก ข

² W. Allen Wallis and Harry V. Roberts, Statistics: A New Approach, 3 d ed. (New York : The Book Production Co., 1965), pp. 219-221.

³ วิเชียร เกตุสิงห์, สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ 6. (กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระชาชาติ, 2523), หน้า 100 - 106.

MS_w คือ ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
(Within Groups)

เมื่อพบว่า อัตราส่วน F มีนัยสำคัญ จึงนำไปทำการเปรียบเทียบภายหลัง (Posteriori Comparison) โดยใช้สถิติ HSD ของ Tukey ดังนี้¹

$$HSD = q_{\alpha, v} \sqrt{\frac{MS_e}{n}}$$

HSD คือ ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญและชัดเจน

α คือ ความคลาดเคลื่อนที่พึงไว้

v คือ ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

$q_{\alpha, v}$ คือ ค่าที่เปิดได้จากตาราง Studentized Range Statistics.

MS_e คือ MS_w ในตาราง ANOVA

n คือ จำนวนคนในกลุ่ม

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ นำข้อมูลมาหาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยໃຫມໂປຣແກຣມ ຜູ້ວິຈິໄດ້ໃຫມໂປຣແກຣມ (Weighing) ໂດຍແບ່ງເປັນ 5 ຣະດັບ ຕາມຄວາມມາກນ້ອຍທີ່ເຫັນດ້ວຍກັບຂໍ້ຄວາມ ຄື

มากที่สุด ໃຫມໂປຣແກຣມ 5

มาก ໃຫມໂປຣແກຣມ 4

¹อุทุมพร ทองอุไทย, แผนกวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมรวมศาสตร์ (กรุงเทพฯ : แผนกวิชา
วิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519) หน้า 82 - 83.

ปานกลาง ใต้น้ำหนักเท่ากับ 3
 น้อย ใต้น้ำหนักเท่ากับ 2
 น้อยที่สุด ใต้น้ำหนักเท่ากับ 1

เมื่อหากำหนดมีเลขคี่ของคะแนนความคิดเห็นแล้ว ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) ของคะแนน ทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ และทำการเปรียบเทียบภายหลัง (Posteriori Comparison) โดยการทดสอบ HSD ของ Tukey เพื่อหากำหนดมีเลขคี่ที่แตกต่างกัน ทำนองเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการสอบ¹

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นทั่วไปและขอเสนอแนะนำขอมูลมาเรียงลำดับตามความสำคัญ แทนการคิดเป็นร้อยละ ทั้งนี้เพราะมีผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและขอเสนอแนะเป็นส่วนน้อย

¹ กระจายละเอียดในภาคผนวก ก